

værende stramninger og forringelser, vil jeg da til enhver tid kunne stå inde for at mene er det. Så kan vi bare sige, at enten synes man, de er rimelige – og det er helt i orden at mene det – eller også, at det da ikke er så galt endda. Men jeg kan godt læse indenad; det har jeg da lært engang, og det kan jeg da stadig væk.

Hvad angår vores alle sammens gamle kollega hr. Kaj Poulsen – jeg ved ikke, om han er her, nej, han er forhenværende herinde – har jeg altid syntes, at han var en interessant type, og jeg synes, at han var røsten fra den klasse, han nu engang tilhører, nemlig arbejderklassen, og han gør det på en ganske bramfri måde. Jeg vil under alle omstændigheder ikke citere hele hans artikel, for så tror jeg, jeg ville komme i konflikt med formandens krav til, hvad man må sige her, for han siger nogle mere bramfri ting om nogle af mine nuværende kolleger, og det vil jeg ikke gøre.

Men jeg synes, Kaj Poulsen har en pointe i, at man taler meget om justeringer og om serviceeftersyn – altså bruger nogle ord, som skal minde om noget andet. Serviceeftersyn er, så vidt jeg ved, noget med en bil, og justeringer er nogle småting, der skal laves om. Både han og vi mener, at der er tale om større ændringer, og det har ikke ret meget med bileftersyn at gøre. Derfor brugte jeg citatet.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg er vældig glad for, at arbejdsministeren bekræftede, at det, der er det væsentlige, er, at der er mangel på arbejdspladser og ikke på arbejdsløse. Det synes jeg er rart at få slået fast her. Så er vores lille disput fra før holdt udenfor.

Jeg er bange for, at jeg blev misforstået, for det, jeg sagde, var, at rådighedsdiskussionen var udtryk for, at man havde gjort knæfald for de borgerlige, ikke for de ledige. Det gør jo unægtelig en væsentlig forskel. Jeg mener, at man er gået ind i en diskussion, som der ikke var noget grundlag for at gå ind i. Jeg mener ikke, der har eksisteret rådighedsproblemer i vores system, og at der derfor ikke var grund til at lave de stramninger, som man rent faktisk har lavet. Det var hensigten med mine bemærkninger.

Hvad der gør mig en lille smule bekymret, er talen om ret og pligt. Jeg synes, det er rigtigt, at der er ret og pligt i vores system, men jeg er lidt bange for det, som med god ret kunne blive kaldt de »Sicilianske tilbud«, som man som arbejdsløs i delperiode 2 kan komme ud for, nem-

lig de tilbud, som man ikke under nogen omstændigheder kan afslå. Og det er det, der bekymrer mig. Det er dér, jeg synes man skal være forsigtig.

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes ikke, det er rimeligt at bringe den slags påstande til torvs, som bliver bragt frem her af fru Annette Just: »Uhyggelig mange arbejdsgivere henvender sig på arbejdsformidlingen og kan ikke få arbejdskraft.« Jeg synes, det er beskæmmende, når folketingsmedlemmer holder gang i myter. Måske gør man det af politiske årsager.

Der har været en række tilfælde, hvor det har været påstået, at man ikke kunne få arbejdskraft, når man henvendte sig på arbejdsformidlingen. Jeg er vidende om, at hver eneste – jeg gentager: hver eneste – af disse påstande er blevet undersøgt og efterkontrolleret, og der har faktisk ikke været tilfælde, hvor der har været hold i myterne. Jeg har selv bidraget til i en række tilfælde, hvor myterne er opstået, at sige til den pågældende arbejdsgiver: Så kan I få den arbejdskraft, I har brug for. Og når de får det konkrete tilbud, har der ikke været hold i de påstande, der har været i dagspressen. Jeg synes ikke, vi her i Folketinget bør holde den slags myter i gang.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne ganske kort sige, at jeg ikke stillede mig op og brugte de påstande for at skabe myter el. lign., som jeg kan forstå at Socialdemokratiet er nødt til at kravle ind under ved at tro, at det er den slags. Jeg talte heller ikke om flaskehalsproblemer. Jeg talte om almindelige arbejdsmandspladser. Jeg er ikke vidende om, at der er en eneste politiker, der på noget tidspunkt har prøvet at sige, at der er flaskehalsproblemer ved en almindelig arbejdsmandsplads. Ikke desto mindre har jeg i hvert fald personlig fået 8-10 henvendelser fra almindelige små firmaer, der gerne ville have blot en arbejdsmand til at komme og hjælpe med det forhåndenværende arbejde. Og da de ikke kunne få det fra arbejdsformidlingen, satte de en annonce i avisen. Så lykkedes det. De har fået deres arbejde klaret.

Derfor går de ikke videre med sagen, og tænk, jeg synes, det var en glimrende løsning, at de tog sagen i egen hånd. Men vi har et arbejdsformidlingssystem, som gerne skulle fungere. Og det eneste, jeg sagde, var, at jeg var glad for,